

اثربخشی آموزش کار و فناوری در ایجاد خودنظم‌دهی و افزایش روحیه همکاری در دانش آموزان دوره متوسطه اول

عزت بلکامه^۱، مریم انصاری^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه پیام نور اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی تدریس کار و فناوری در ایجاد خودنظم‌دهی و افزایش روحیه همکاری در دانش آموزان دوره متوسطه اول بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی دانش آموزان دختر متوسطه اول شهر اصفهان در سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بودند. نمونه این پژوهش شامل دانش آموزان دختر متوسطه اول در پایه هفتم شهر اصفهان که با استفاده از روش نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی به گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه‌های خودنظم‌دهی پنتریچ و دی‌گروت (۱۹۹۰)، روحیه همکاری هری‌مارتین (۱۹۷۶) استفاده شد. برای آزمون فرضیه‌ها از تحلیل کواریانس و روش مانکوا استفاده شد. نتایج نشان داد که تدریس کار و فناوری در ایجاد خودنظم‌دهی و مولفه‌های ارزش تکلیف و اضطراب امتحان دانش آموزان تاثیر معناداری دارد. همچنین تدریس کار و فناوری در ایجاد روحیه همکاری دانش آموزان تاثیر معناداری دارد.

واژه‌های کلیدی: تدریس کار و فناوری، خودنظم‌دهی و روحیه همکاری